

sunde fødevarer. Og så må vi heller ikke glemme, at forskningen på området jo også skrider hastigere frem, så den danske regerings indsats kommer til at gå i tre spor samtidig.

Det første er et massivt arbejde for kampen for sundere fødevarer i Europa ved et generelt løft af standarderne og mindstekravene. Det andet er en retssag ved Domstolen. Det tredje er, som fødevarerministeren har fået formidlet med brancheorganisationerne: Ikke usunde fødevarer med for meget nitrat og nitrit på danske hylder i danske butikker. Det synes jeg er den trygge vej, der kan gås på nuværende tidspunkt.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten er naturligvis enig med regeringen i, at der skal gøres alt, hvad der overhovedet kan gøres for at løfte reglerne. Ingen tvivl om den ting. På det punkt kan vi samarbejde med regeringen.

Men spørgsmålet om miljøgarantien vil jeg godt vende tilbage til. For når regeringen har besluttet at anlægge en retssag, så må det jo være, fordi regeringen i virkeligheden er enig i, at det er et meget alvorligt problem, at Kommissionen har underkendt Danmark i madsminkespørgsmålet.

Derfor vil jeg så spørge: Hvis det nu går sådan, at Danmark taber sagen ved EF-Domstolen, hvad jeg desværre er bange for at vi gør, fordi traktaten er, som den nu engang er, vil Socialdemokratiet og regeringen så stå inde for det løfte, som den socialdemokratiske ordfører gav her i Folketingssalen den 4. december 1997? Her sagde ordføreren om miljøgarantien: Vi vil så se, om den holder vand, eller der fortsat er problemer, og hvis der fortsat er problemer, er vi klar til at fortsætte med at få den forbedret ved den næste regeringskonference.

Det var det tilsagn, Socialdemokratiet gav befolkningen, og jeg vil så godt spørge: Hvis vi taber sagen ved Domstolen, gælder så det tilsagn, som befolkningen dengang fik, og som jo lå til grund for folkeafstemningen den 28. maj 1998 om Amsterdamtraktaten?

Christian H. Hansen (DF):

Det var lige til den videnskabelige del og Komiteen, hvor vi fra dansk side jo flere gange har prøvet at få det taget med. Efter hvad jeg er oplyst om, har vi prøvet det mange gange over 3 år. Jeg vil gerne have statsministerens kommentarer til, hvad det fortæller om Kommissionen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå, at statsministeren mener, at vi har en særdeles god sag ved Domstolen. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren: Hvorfor i alverden har regeringen så haft så travlt med at omskrive de danske regler, jf. Kommissionens afgørelse, hvis man er så sikker på, at Domstolen efterfølgende vil omgøre Kommissionens afgørelse? Det synes jeg er fuldstændig mærkværdigt. Knap var blækket jo tørt på Kommissionens afgørelse, før man i Fødevarerministeriet begyndte at omskrive bekendtgørelsen. Hvorfor det hastværk, hvis man selv tror på, man har en god sag?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til den sidste spørger vil jeg sige: Fordi vi overholder lovene her i landet, og fordi en retssag vil ikke have udsættende kraft i forhold til Kommissionens afgørelse.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg mener ikke, vi skal foregribe begivenhedernes gang. Nu forbereder vi os. Vi følger sagen meget nøje. Vi preser på også i forhold til Kommissionen for at formå Kommissionen til at vurdere og tænke sig om endnu en gang. Kort sagt: Vi arbejder meget intenst for at få bedre miljøbestemmelser på det her område som på andre områder i Europa.

Til den tredje spørger vil jeg sige om anvendelsen af Den Videnskabelige Komité, og hvad det måtte sige om Kommissionen: Jeg tror ikke, man kan udtale sig så generelt om Kommissionens arbejde. Der er ros, og der er ris. Der er noget, der fungerer, som det skal, og der er andet, som vi måske ikke er helt tilfreds med. Sådan er det nu engang, og det er det, vi så, når det gælder dette her område, også har kastet os over. Det vil være en del af argumentationen, som spørgeren var inde på. Henvendelserne til Den Videnskabelige Komité er efter vores opfattelse ikke kommet i det omfang, de burde, og vurderingerne kom ikke frem på et tidspunkt, hvor vi finder, at det var relevant. Det er en del af vores argumentation. Det har også været medvirkende til, at vi nu rejser sagen ved Domstolen.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg blot til slut spørge statsministeren: Hvis det går sådan, at Danmark taber sagen ved Domstolen, kan vi så være enige om, at det ikke kan være acceptabelt for Danmark, og at sagen ikke kan afsluttes med, at vi står tilbage